

A

Sukka 41

Today we will learn בע"ה of סוכה דף מא

The topics we will learn about include the following:

Further discussion about how objects with קדושת שביעית, sanctity of Shemitah, are redeemed.

When the Four Species are taken for the מצוה

B

When grain from the new crops was permitted at פסח time.

How we know that we must do things to remember the בהמ"ק.

C

Using someone else's לולב for the מצוה

A

*How objects with
קדושת שביעית
are redeemed*

*When the Four Species
are taken for the מצוה*

B

*When grain
from the new crops
was permitted
at פסח time*

*How we know
we must do things
to remember the בהמ"ק*

C

*Using
someone else's לולב
for the מצוה*

D Holding the לולב and other objects during davening.

Some of the key terms and concepts we will learn about include:

יום הנף - The day of waving. On the day after פסח, a flour קרבן was brought from barley called the קרבן עומר. After this קרבן was brought, grains from the new crops were permitted to be eaten. The קרבן עומר was waved up and down before part of it was burned on the מזבח, altar. This is the Day of Waving.

*Holding
the לולב and other objects
during davening*

יום הנף

E עד ועד בכלל - Until and including. When a deadline is given in relation to a מצוה, is the final time included or is it only up to the final time? עד ועד בכלל says that the final time is included. Until that time is reached, the deadline has not passed.

יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת - When the first day of יום טוב is שבת. There is a prohibition of carrying on שבת so special provisions had to be made to fulfill the מצוה of לולב.

מתנה על מנת להחזיר שמה מתנה - A gift given on condition that it be returned is still considered a gift. Although there is a stipulation that the person cannot keep the gift, it is completely his during the time he has it as long as he gives it back.

עד ועד בכלל

**יום טוב הראשון של חג
שחל להיות בשבת**

**מתנה על מנת להחזיר
שמה מתנה**

1 So let's review...
Our ר' אלעזר continues to discuss the מחלוקת between ר' and ר' יוחנן regarding how Shemitah produce can have its קדושה transferred.

ר' אלעזר holds - it can only be done through a purchase
אין שביעית מתחללת אלא דרך מקח

ר' יוחנן says - it can also be done through the standard חילול method
בין דרך מקח בין דרך חילול

אמר רב אשי מחלוקת בפרי ראשון
אבל בפרי שני דברי הכל בין דרך מקח בין דרך חילול

פרי ראשון, the original produce. They however agree בפרי שני, the money or object which was used to transfer the קדושה, can be further deconsecrated - either through מקח, or דרך חילול.

1 How Shemitah produce can have its קדושה transferred

ר' יוחנן
בין דרך מקח
בין דרך חילול

ר' אלעזר
אין שביעית מתחללת
אלא דרך מקח

מחלוקת בפרי ראשון
Original produce

אבל בפרי שני דברי הכל
בין דרך מקח בין דרך חילול

Money or object used to transfer the קדושה

2 רב אשי challenges רבינא from a ברייתא that describes a case where someone wishes to purchase a shirt with Shemitah money. Based on the ברייתא's advice it's clear that deconsecration is only valid through מקח and not חילול.

2 ...רב אשי challenges רבינא...
בריייתא:
Purchasing a shirt with Shemitah money
Based on the ברייתא's advice it's clear...
Deconsecration is only valid דרך מקח and not דרך חילול?

3 אלא א"ר אשי מחלוקת בפרי שני
אבל בפרי ראשון דברי הכל דרך מקח אין דרך חילול לא
Because of this challenge, רב אשי explains their מחלוקת as follows.
פרי שני only argue regarding ר' אלעזר and ר' יוחנן. They agree that דרך מקח and not דרך חילול.

3 אלא א"ר אשי
מחלוקת בפרי שני
אבל בפרי ראשון דברי הכל
דרך מקח - אין
דרך חילול - לא

4 The gemora now begins to discuss the actual practical fulfillment of the mitzvah of Lulov and Esrog

משנה the זאגט
בראשונה היה לולב ניטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד
משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי
שיהא לולב ניטל במדינה שבעה זכר למקדש
Originally, during the times of the Bais Hamikdash, the לולב
bundle was taken in the בהמ"ק all seven days and in ירושלים and
the other cities only on the first day. After the destruction of the
Temple, the לולב bundle was decreed that the Lulov bundle should be
taken in all of ירושלים all seven days as a remembrance of the
בהמ"ק.

4

Practical fulfillment of Lulov and Esrog

זאגט דער משנה:
בראשונה
היה לולב ניטל...
במקדש שבועה
ובמדינה יום אחד
↓
מלחמה בית המקדש
התקין רבן יוחנן בן זכאי
שיהא לולב ניטל במדינה
שבועה
זכר למקדש

5 He also decreed that
- ושיהא יום הנף כולו אסור
the new crops should be to eaten forbidden the entire הנה, the
day of waving the עומר קרבן.

5

He also decreed...
ושיהא יום הנף כולו
אסור

6 The גמרא begins by explaining why we need to do things זכר
למקדש, in order to remember the בהמ"ק.
פסוק ר' יוחנן said it's based on this
כי אעלה ארוכה לך וממכותיך ארפאך נאם ה'
כי נדחה קראו לך ציון היא דורש אין לה'
For I will make a cure for you and I will heal your wounds, says
Hashem. For they called you 'Discarded One'. They say 'She is
Zion and no one seeks her'. The גמרא explains that since it says
no one seeks her, מכלל דבעיא דרישה - we are being taught that she
should be sought after. Therefore we do things that will remind
us of Zion such as in our case - taking the לולב every day as was
done in the בהמ"ק.

6

Why we do things
זכר למקדש
↓
ר' יוחנן
כי אעלה ארוכה לך
ובמכותיך ארפאך נאם ה'
כי נדחה קראו לך
ציון היא דורש אין לה'
מכלל דבעיא דרישה

- 7 The Gemara then begins to discuss why רבן יוחנן בן זכאי decreed that the new crops are forbidden to be eaten on the entire day of the bringing of the omer.

רבן יוחנן בן זכאי was concerned that if we allow it to be eaten the entire day now when there is no בהמ"ק, we are concerned that even once the בהמ"ק is rebuilt, people will say that just like last year we were allowed to eat the new crops from daybreak of the 16th of Nisan, believing that it was daybreak that permitted it - why not this year!?

However in reality it's the קרבן עומר that permits eating the new crops.

7

Why decreed רבן יוחנן בן זכאי

ושיהא יום הנפ כולו

אסור

If we allow it to be eaten the entire day when there is no בהמ"ק, once the בהמ"ק is rebuilt, people will say just like last year we're allowed to eat the new crops from daybreak

In reality, the קרבן עומר permits the new crops

- 8 The Gemara asks - but it would have enough for רבן יוחנן בן זכאי to decree that only until midday were the new crops forbidden just as it was in the times of the בהמ"ק.

רבן יוחנן בן זכאי answers that even though we say that אין בית דין - that the Omer was always brought early in the morning - his decree was nevertheless necessary since it is possible that the בהמ"ק will be rebuilt the night of the 16th or right before sundown on the 15th, either of which could cause a delay in bringing the omer.

8

It would have enough to decree only until midday just as in the times of the בהמ"ק

Even though we say אין בית דין מוצאים בו

It's possible the בהמ"ק will be rebuilt the night of the 16th or before sundown on the 15th, which could cause a delay in bringing the omer

- 9 Another explanation is that ר' יהודה agrees with רבן יוחנן בן זכאי that in reality אסור התורה הוא אסור, the תורה already forbids eating the new grain until the night of the 16th - as it says לא תאכלו עד עצם היום הזה, which means it is not to be eaten the whole entire day. As ר' יהודה holds עד ועד בכלל, the עד - means 'until and including'.

9

Another explanation...

רבן יוחנן בן זכאי agrees with ר' יהודה

מן התורה הוא אסור

The תורה forbids eating the new grain until the night of the 16th

עד ועד בכלל

- 10 If so asks the גמרא why did זכאי בן יוחנן רבן make a decree?
The גמרא answers that זכאי בן יוחנן רבן does not mean that he made a new decree but rather דרש והתקין he derived this law from a פסק and instituted it.

10

?

If so
why did רבן יוחנן בן זכאי
make a decree?

דרש והתקין
he derived this law from a פסק
and instituted it

- 11 משנה the זאגט
י"ט הראשון של חג שחל להיות בשבת
- כל העם מוליכין את לולביהן לבית הכנסת
If the 1st day of טוב comes out on שבת, everyone brought their לולבים to Shul beforehand.
In the morning, everyone went to Shul early to get their own lulav -
למחרת משכימין ובאין כל אחד ואחד מכיר את שלו ונוטלו
מפני שאמרו חכמים
אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון
בלולבו של חבירו
because the חכמים said a person cannot fulfill his obligation with someone else's לולב on the 1st day of טוב - however -
ושאר ימות החג
אדם יוצא ידי חובתו בלולבו של חבירו
but on the rest of טוב, he could fulfill his obligation with someone else's לולב

11

מלך:

י"ט הראשון של חג שחל להיות בשבת
כל העם מוליכין את לולביהן
לבית הכנסת

למחרת משכימין ובאין
כל אחד ואחד מכיר את שלו ונוטלו

מפני שאמרו חכמים
אין אדם יוצא ידי חובתו
ביום טוב הראשון
בלולבו של חבירו
ולא ימות החג
אדם יוצא ידי חובתו בלולבו של חבירו

- 12 רבי יוסי אומר יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת ושכח והוציא את הלולב לרשות הרבים פטור מפני שהוציאו ברשות
הלולב לרשות הרבים פטור מפני שהוציאו ברשות
רבי יוסי said that if the 1st day of טוב was שבת and someone forgot and carried his לולב in to the public domain, he is not liable for שבת because he did it with permission since he intended to do the מצוה of taking the לולב.

12

רבי יוסי אומר
יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת
ושכח והוציא את הלולב
לרשות הרבים
פטור
מפני שהוציאו ברשות

- 13 The Gemara begins by asking מנא הני מילי
From where do we know that we must use your own לולב bundle
on the first day

The answer גמרא

ד"ר "ולקחתם" שתהא לקיחה ביד כל אחד ואחד "לכם" משלכם
From this פסוק we learn that everyone must take from that
which belongs to him.

מכאן אמרו חכמים אין אדם יוצא ידי חובתו ב"ט הראשון של חג
בלולבו של חברו

This excludes borrowing, stealing or even using your friend's
esrog

- unless it was given to you as a gift.

13

מנא הני מילי?

From where do we know
one must use his own
לולב bundle
on the first day?

דמני יבנו

ולקחתם - שתהא לקיחה
ביד כל אחד ואחד
לכם - משלכם

מפני שאמר חכמים

אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון
באולבו של חברו
אלא אם כן נתנו לו במתנה

- 14 The Gemara relates a story that demonstrates this. רבן גמליאל and רבי אלעזר בן עזריה and רבי יהושע were travelling on a ship and only רבן גמליאל had a לולב bundle which he had purchased for 1000 Zuz. He performed the מצוה and then he gave it to the next תנא as a gift who performed the מצוה and then gave it to the next תנא as a gift. After רבי עקיבא had performed the מצוה, he then returned it to רבן גמליאל.

The Gemara explains that returning is mentioned here to teach us that מתנה על מנת להחזיר שמה מתנה, a gift with conditions that it be returned is indeed a valid gift.

14

The Gemara relates a story
that demonstrates this.

The Gemara explains...

Returning is mentioned
to teach us that

מתנה על מנת להחזיר
שמה מתנה

- 15 The gemora then goes on to explain that the *ברייתא* mentioned that *רבן גמליאל* paid 1000 Zuz to teach us, how precious the מצות were to these earlier Sages.

מר בר אמימר told *רבי אשי* that *אבא צלויי קא מצלי ביה* - his father loved the מצוה so much that he held it during Davening.

- 16 The Gemara questions this behavior because we learned *לא יאחז אדם תפילין בידו* and *וספר תורה בחיקו* and *ויתפלל*.

שמואל added that a person should not hold a knife, a plate, a loaf of bread, or money either.

- 17 The Gemara answers that holding these items is not a מצוה - only a burden - therefore it could distract him from Davening. *מר בר אמימר's* father on the other hand was holding something for which there was a מצוה to hold, therefore it was not a burden and didn't distract him.

15

The *ברייתא* mentioned
that *רבן גמליאל* paid 1000 Zuz
to teach us

כאן מצות חביבות אליהן

רבי אשי מר בר אמימר
אבא צלויי קא מצלי ביה
His father loved the מצוה so much
that he held it during Davening

16

We learned
לא יאחז אדם תפילין בידו
וספר תורה בחיקו
ויתפלל

שמואל added...
A person should not hold
a knife, a plate, a loaf of bread,
or money either

17

Holding these items
is not a מצוה - only a burden
Therefore it could distract him
from Davening

מר בר אמימר's father
was holding something
for which there was a מצוה to hold
Therefore it was not a burden
and didn't distract him

- 18 The Gemara then quotes a supporting ברייתא
 תניא רבי אלעזר בר צדוק אומר
 כך היה מנהגן של אנשי ירושלים
 אדם יוצא מביתו ולולבו בידו
 A person of ירושלים would come to Shul with his לולב in hand
 קורא קריאת שמע ומתפלל ולולבו בידו
 If he read from the תורה or if he was a kohen who needed to say
 Birkas Kohanim, he would momentarily place it on the ground.
 הולך לבקר חולים ולנחם אבלים לולבו בידו
 If he went to visit the sick or console mourners, with his לולב in
 hand.

- 19 If he went to learn, he would send his לולב home with his son or,
 servant, or messenger.

The Gemara concludes that we are taught all this - להודיעך כמה היו - זריזין במצות
 to teach us how diligent the people of ירושלים were
 in performing מצות.

18

תניא רבי אלעזר בר צדוק אומר
 כך היה מנהגן של אנשי ירושלים

קורא קריאת שמע ומתפלל ולולבו בידו	אדם יוצא מביתו ולולבו בידו
הולך לבקר חולים ולנחם אבלים לולבו בידו	קורא בתורה ונושא את כפיו מוניחו על גבי קרקע

19

If he went to learn,
 he would send his לולב home
 with his son or, servant, or messenger

We are taught all this
 אברהם אבינו היו זריזין במצות